

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 26. maj 2009
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2009-730-0875
Dok.: RAJ41071

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 46 vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven, våbenloven, lov om politiets virksomhed, lov om fuldbyrdelse af straf m.v. og forvaltningsloven (Styrket indsats mod bandekriminalitet m.v.), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 25. maj 2009. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karen Hækkerup (S).

Brian Mikkelsen

/

Lars Hjortnæs

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 46 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven, våbenloven, lov om politiets virksomhed, lov om fuldbyrdelse af straf m.v. og forvaltningsloven (Styrket indsats mod bandekriminalitet m.v.) (L 211):

”Hvad mener Rigspolitichefen og Rigsadvokaten om de stillede ændringsforslag fra henholdsvis ministeren og Socialdemokratiet om affattelse af straffelovens § 192 a?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigspolitiet, der har udtalt følgende:

”Rigspolitiet har noteret, at både det af justitsministeren og det af Socialdemokratiet stillede ændringsforslag til straffelovens § 192 a særligt indebærer en ændring af anvendelsesområdet for straffebestemmelsens stk. 1, og dermed for anvendelsen af minimumsstraf.

De stillede ændringsforslag giver ikke Rigspolitiet anledning til bemærkninger af politifaglig eller kriminalpræventiv karakter.”

Justitsministeriet har endvidere indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten, der har udtalt følgende:

”Indledningsvis bemærkes, at begge ændringsforslag indebærer, at den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 192 a, stk. 1, ændres, således at det ikke længere er en betingelse, at overtrædelsen skal være begået på et offentligt tilgængeligt sted.

Endvidere indebærer begge ændringsforslag, at skydevåben som nævnt i den foreslåede affattelse af straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1, vil være omfattet af bestemmelsen, selv om der ikke besiddes ammunition sammen med våbnet.

Det følger således af begge ændringsforslag, at ulovlig besiddelse mv. af alle skydevåben samt af andre våben eller eksplosivstoffer, der på grund af deres særdeles farlige karakter er egnede til at forvolde betydelig skade, som udgangspunkt vil være omfattet af bestemmelsen, uanset hvor våbnet besiddes, herunder når besiddelse forekommer på bopælen og andre ikke offentligt tilgængelige steder, ligesom besiddelse mv. af skydevåben uden tilhørende ammunition som udgangspunkt vil være omfattet.

Jeg har noteret mig, at det ifølge begge ændringsforslag fortsat er en betingelse, at overtrædelsen skal være sket under særligt skærpende omstændigheder.

I bemærkningerne til lovforslaget er der nævnt en række tilfælde, hvor der typisk ikke vil foreligge særligt skærpende omstændigheder. Jeg forudsætter, at disse tilfælde fortsat ikke vil være omfattet af den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 192 a, stk. 1, og at det således fortsat vil bero på en konkret vurdering af de foreliggende omstændigheder, om en overtrædelse skal henføres under bestemmelsen, jf. herved også justitsministerens besvarelse af spørgsmål nr. 28 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende lovforslaget.”

Justitsministeriet kan tilføje, at den foreslåede minimumsstraf på 1 års fængsel i forslaget til straffelovens § 192 a, stk. 1, efter lovforslaget var begrænset til de mest risikofyldte situationer, hvor nogen færdes på offentligt tilgængeligt sted med skydevåben med tilhørende ammunition eller andre våben eller eksplosivstoffer af særdeles farlig karakter. Både ændringsforslag nr. 1 (stillet af justitsministeren) og ændringsforslag nr. 2 (stillet af Socialdemokratiet) går ud på at udvide området for den foreslåede minimumsstraf på fængsel i 1 år. Regeringens ændringsforslag er fremsat bl.a. i lyset af den aktuelle skærpede udvikling i de verserende rocker- og banderelaterede konflikter, og udformningen af ændringsforslaget bygger på det synspunkt, at når man vil forlade lovforslagets afgrænsning af minimumstraffens anvendelsesområde til de situationer, der indebærer den mest direkte fare for, at udenforstående kan blive tilfældige skudofre – dvs. tilfælde, hvor man færdes med skydevåben med tilhørende ammunition på offentligt tilgængeligt sted - bør man tage skridtet fuldt ud og ikke halvt, sådan som ændringsforslag nr. 2 gør det. Dette ændringsforslag medtager således kun situationer, hvor ulovlige våben m.v. besiddes, bæres eller anvendes, mens ændringsforslag nr. 1 i modsætning hertil er udformet således, at minimumstraffen vil omfatte alle våbenlovsovertrædelser under særlig skærpende omstændigheder, når overtrædelsen vedrører skydevåben eller andre våben (end skydevåben) eller eksplosivstoffer, som på grund af deres særdeles farlige karakter er egnet til at forvolde betydelig skade.